

Forhandling i Folketinget i en blev aldeles annulleret, kan jeg sige, saa det maatte være uklart for Enhver, hvad den betød. — Med Hensyn til Konto 6 A. III. har jeg tidligere udtalt, at jeg er villig til at forhandle med Finansudvalget i Folketinget om en mulig Ordning af den Uoverensstemmelse, der er med Hensyn til Kontoens Anvendelse, og jeg vil ogsaa prøve paa at gennemføre denne Ordning i Uoverensstemmelse med de Anthonninger, som Udvalgets Flertal her har givet. — Med Hensyn til Ekspeditionen til de arkteste Farvande omkring Grønland og Gymnastikhuset for Studenter haaber jeg, at det vil fortaas, at jeg har en meget varm Interesse for disse Forhold, og at det kun var for ikke at lægge Hindringer i Vejen for disse Foranstaltningers Gennemførelse ad Mare, at jeg tog Forslagene tilbage i sidste Øjeblik, kan jeg sige, under Forhandlingen i det andet Ting. Det er altsaa en Selvfølge, at begge Forslagene ville blive bragte frem af mig i næste Samling, og jeg haaber da med et bedre Udsald, end man kunde vente i Mar. Det forholder sig jo ganske rigtigt, som nys er bemærket, at det Gymnastikhus, som her foreslaas, maatte være et Gymnastikhus for studerende; det bliver nærmest Kommunens Sag at tænke paa Gymnastikhuse for Andre, for Privatmænd. Der er en Statsopgave endnu, nemlig at skaffe et Gymnastikhus til Læreres Uddannelse; det har jeg ikke kunnet foreslaa endnu, da de fornødne Forslag i den Henseende fra den nedsatte Kommission ikke ere bragte til Ende; men det vil i alt Fald ikke præjudiceres ved en Bevilling til et Gymnastikhus for Universitetet, idet netop den nævnte Kommission har udtalt sig meget varmt for, at Gymnastikhuset til Universitetet bliver bevilget.

Saa skal jeg endelig med Hensyn til et Forhold, hvortil der ikke foreligger Ændring, nemlig Restaurationen af Helligaandshuset i Randers, bemærke, at der jo ikke er Tale om ved denne Afstemning at udøve Tvang i nogen som helst Retning eller af nogen som helst Art paa Randerss Kommune. Randerss Kommune har jo Ret til at nedrive denne Bygning, det er ubestrideligt og anerkendt; jeg har endvidere erfaret, og jeg ved det af Skrivelser fra Randerss Byraad, Randerss Byraad opfatter Kommunens Interesser nærmest som gaende i den Retning, at denne Bygning fjernes for derved at erholde større Plads. De Interesser, jeg særlig er kaldet til at varetage, ønske dette Hus som et Fortidsminde bevaret. Jeg er ved Bevillingen i Stand til at gøre Randerss Kommunes Repræsentant et Tilbud — det

Tilbud, at Staten vil bekoste Restaurationen af denne Bygning, som tilhører Kommunen, medens Bygningen dog fremdeles vedbliver at være Kommunens Ejendom. Dette Tilbud kan jeg, saa snart Bevillingen er givet — og jeg kan vel sige, at den er givet efter denne anden Behandling — om ikke formelt, saa dog reelt — meddele Randerss Kommunes Repræsentation, med hvem jeg ifølge den førte Korrespondance saa vil træde i Forhandling gennem det Udvalg, som Byraadet har nedsat. Jeg vil ikke kunne give et Tilbud af nogen som helst større Rækkevidde til dette Udvalg eller til Repræsentationen for Byen og Kommunen, end netop dette, at Staten er villig til at bekoste Restaurationen, og dertil er Beløbet tilstrækkeligt efter de foreliggende Planer, et Tilbud af nogen som helst større Rækkevidde vil jeg ikke kunne give Byraadsudvalget, og jeg bemærker, navnlig med Hensyn til det ærede Medlem, der fremdrog Sagen, at jeg ikke vil paa nogen Maade kunne stille Byraadet eller dets Udvalg i Udset, at yderligere Bevillinger, fra Statskassens Side ville kunne ventes til det, som man fra alle Sider i det andet Ting mente, og som Regeringen har ment, var Byens egne indre Anliggender, dens Torveforhold. Mit Tilbud har ikke nogen som helst fyldigere Karakter end den, hvormed det her fremtræder, og det maa blive Byens egen Sag at overveje Stillingen; den staar fuldstændig frit med Hensyn til, om den vil gaa ind paa dette Tilbud, hvilket jeg naturligvis helst ser, eller om den fastholder sin juridiske Ret til at rive Bygningen ned, i hvilket Tilfælde Tilbudet bliver magtesløst, saa intet videre bliver gjort i Sagen. For saa vidt det imidlertid fra det ærede 2det Medlem for 9de Kredss (Stilling), blev udtalt, at der var Mulighed for, at der fra anden Side end Statens kunde være Tale om at tilvejebringe Midler blandt dem, der interesserer sig for Bygningens historiske, arkæologiske og kulturhistoriske Betydning til Supplerings af det Bidrag, som Staten giver, til Forfættelse af Omgivelse eller lignende, er dette naturligvis ikke ubeløst. Men derom ved jeg intet. Skulde et saadant Fond blive stillet til min Raadighed, og skulde der derfor kunne tilvejebringes en god Uoverenskomst mellem Ministeren og Byraadet, skulde det naturligvis glæde mig; men efter de Udtalelser, som ere faldne fra alle Sider i Folketinget og saaledes, som jeg er bemyndiget til at stille Forslaget, kan jeg sige, at fra Statskassens Side bliver der ikke Tale om mere end de her vedtagne 46,258 Kr.

Med Hensyn til Bevillingerne til Kirkerne paa Heden, vil jeg bemærke over for det